

Nr 291.

Av herr **Röing**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 70, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1927—1928 m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 70 till riksdagen angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1927—1928 m. m. framlägges till prövning frågan om tullförvaltarnas lönegradsplacering.

Vid 1922 års riksdag, då förslagen till omorganisation av tullverket och löne-reglering för tullpersonalen förelägo till behandling, hemställde jag i en väckt motion (nr 235) om bifall till det förslag ifråga om tullförvaltarnas lönegradsplacering, som framlagts av 1914 års tullkommission.

Såsom det huvudsakliga skälet emot en något högre placering i lönegrad av cheferna för tullkamrarna än av närmast motsvarande befattningshavare i trafikverken anfördes under ärendets behandling, att det kunde befaras, att krav sedermera skulle komma att resas från de senare om uppflyttning till samma lönenivå.

Emellertid uttalade 1922 års riksdag, att den förmånligare ställning i avlöningshänseende gent emot motsvarande befattningshavare i andra verk, som ifrågasatts i Kungl. Maj:ts då framlagda förslag till tulltjänsternas inordnande i löneskalan, syntes riksdagen väl försvarlig. Utan att bortse från vikten av det arbete, som inom varje av sistberörda verk krävdes, hade riksdagen fått den uppfattning, att den särskilt ömtåliga ställning till den trafikerande allmänheten, som tulltjänstemannen intoge, och det stora ansvar i fråga om utmä-tande av statsintäkter, som åvilade honom i motsats till tjänstemän inom andra verk, med vilka jämförelse i allmänhet anställdes, icke skäligen kunde undgå att medföra en häremot svarande bättre löneplacering.

Då enligt min mening chefsuppdrag i allmänhet får anses utgöra en sammanfattning av de underlydandes samtliga uppgifter och befogenheter och således kraven på förvaltningscheferna stå i ett direkt proportionellt förhållande till kraven på de underordnade, anser jag härav böra följa, att åt tullförvaltarna lika väl som åt ett flertal lägre befattningshavare i tullverket än dessa bör till-mätas den något högre lönenivån.

Det kan därtill framhållas, att chefsbefattningen inom tullverket just får sin prägel av nödvändigheten att sammanfatta flera, i grunden olika arbetsområ-den, som strängt taget var för sig fordra specialisering och som ju i verklig-heten på de tre största tullplatserna också visat sig nödvändigtvis behöva ut-

söntras på sidoordnade, självständiga avdelningar. De av tjänsten härflytande fordringarna på allsidighet måste därför i förstärkt grad göra sig gällande i fråga om tullförvaltarna.

Tar man härjämte i betraktande, att tullförvaltarna lyda direkt under generaltullstyrelsen och på grund härav handlägga en omfattande grupp av ärenden, vilka i trafikverken ankomma på vederbörande distriktsschefer, synes det mig uppenbart, att den löneplacering, som vissa befattningshavare i trafikverken erhållit, icke bör anses vägledande vid bedömandet av den för tullförvaltarna skäligen och lämpligen placeringen i lönegrad.

Då jag fortfarande hyser samma uppfattning som år 1922 i fråga om tullförvaltarnas lönegradsplacering, får jag under hänvisning jämväl till min ovanberörda motion hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att tullförvaltartjänsterna i överensstämmelse med 1914 års tullkommissions förslag uppdelas i klasserna 1, 2, 3, och 4 med placering i respektive lönegraderna B 27, B 24, B 22 och B 20.

Stockholm den 19 februari 1927.

Erik Röing.